

NOUA LEGE A PENSIIILOR

(Legea nr. 360/2023)

ȘI

NORME DE APLICARE

(HG nr. 181/2024)

ediție îngrijită și adnotată de
judecător dr. Răzvan Anghel
judecător dr. Gabriel Lefter

Cuprinde:

- Comentarii asupra noilor soluții legislative
- Trimiteri la reglementarea anterioară
- Decizii ÎCCJ-RIL și DCD care își păstrează valabilitatea
- Soluții CCR de principiu
- Hotărâri CEDO de principiu
- Soluții jurisprudențiale anterioare care își păstrează aplicabilitatea

EDITURA UNIVERSITARĂ
București

Legea nr. 360 din 29 noiembrie 2023
privind sistemul public de pensii

Publicată în Monitorul Oficial
nr. 1089 din 4 decembrie 2023

CUPRINS

Titlul I. Dispoziții generale	9
Titlul II. Bugetul asigurărilor sociale de stat.....	40
Titlul III. Contribuția de asigurări sociale	43
Titlul IV. Prestații de asigurări sociale în sistemul public de pensii	72
Capitolul I. Pensii	72
<i>Secțiunea 1. Pensia pentru limită de vârstă</i>	<i>73</i>
<i>Secțiunea a 2-a. Pensia anticipată</i>	<i>106</i>
<i>Secțiunea a 3-a. Pensia de invaliditate</i>	<i>109</i>
<i>Secțiunea a 4-a. Pensia de urmaș.....</i>	<i>139</i>
Capitolul II. Calculul pensiilor	142
Capitolul III. Stabilirea și plata pensiilor	156
Capitolul IV. Alte prestații de asigurări sociale	206
Titlul V. Casa Națională de Pensii Publice	213
Capitolul I. Organizarea Casei Naționale de Pensii Publice	213
Capitolul II. Atribuțiile CNPP și ale caselor teritoriale de pensii	216
Capitolul III. Jurisdicția asigurărilor sociale.....	219
Titlul VI. Dispoziții tranzitorii și finale	224
Capitolul I. Dispoziții tranzitorii	224
Capitolul II. Dispoziții finale.....	269

Anexe	293
Norme de aplicare a Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii (H.G. nr. 181/2024)	355

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile prezentei legi, prin sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, denumit în continuare sistemul public de pensii.

Articolul 2

Sistemul public de pensii se organizează și funcționează având ca principii de bază:

- a) principiul unicității, potrivit căruia statul organizează și garantează sistemul public de pensii bazat pe aceleași norme de drept, pentru toți asigurații sistemului;
- b) principiul obligativității, potrivit căruia persoanele fizice și juridice au, conform legii, obligația de a participa la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale exercitându-se corelativ cu îndeplinirea obligațiilor;
- c) principiul contributivității, potrivit căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, care contribuie la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite;
- d) principiul egalității, potrivit căruia asigurații care au realizat cel puțin stagiul minim de cotizare în sistemul public de pensii, beneficiază de tratament nediscriminatoriu, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege;
- e) principiul repartiiției, potrivit căruia fondurile de asigurări sociale se redistribuie pentru plata obligațiilor ce revin sistemului public de pensii, conform legii;

- f) principiul solidarității sociale, potrivit căruia asigurații/beneficiarii sistemului public de pensii își asumă reciproc obligații și beneficiază de drepturi pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor asigurate prevăzute de lege;
- g) principiul autonomiei, bazat pe administrarea de sine stătătoare a sistemului public de pensii, conform legii;
- h) principiul imprescriptibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu se prescrie;
- i) principiul incesibilității, potrivit căruia dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial;
- j) principiul stabilității asigurării la sistemul public de pensii, potrivit căruia pentru stagiul de cotizare contributiv realizat pentru o perioadă mai mare de 25 de ani se acordă un număr suplimentar de puncte.

Comentariu

§1. Referitor la litera c):

Reglementarea anterioară

c) principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite;

Principiul contributivității constituie elementul fundamental în jurul căruia s-a construit noua lege privind sistemul public de pensii și justificarea unora dintre soluțiile diferite față de legea nr. 263/2010. Definiția principiului întărește filosofia legii conform căreia drepturile de asigurări sociale se cuvin în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite, fiind considerați parti-

cipanți la sistemul public de pensii cei care contribuie efectiv la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale exercitându-se corelativ cu îndeplinirii obligațiilor.

Principiul contributivității trebuie văzut și în lumina definițiilor acordate noțiunilor de „asigurat” - persoana fizică pentru care angajatorul este obligat să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale și de „contribuabil” - persoana fizică ce plătește contribuții de asigurări sociale sistemului public de pensii.

Trebuie subliniat că, potrivit art. 34, veniturile pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale nu se iau în considerare la stabilirea prestațiilor din sistemul public de pensii; *per a contrario*, toate veniturile pentru care s-a datorat această contribuție trebuie luate în calcul la acordarea și calcularea prestațiilor sociale prevăzute de lege.

Principiul contributivității nu este un principiu nou în sistemul asigurărilor sociale, el regăsindu-se și în Legea nr. 263/2010 în art.2 lit. c), Legea nr. 19/2000 art.2 lit. e) și, într-o altă formulare, în art.1 alin. 2, art. 3 și art. 21 din Legea nr. 3/1977, din perspectiva acestui principiu importantă fiind încasarea respectivelor venituri și achitarea contribuției de asigurări sociale.

Problema care s-a pus în practică a fost aceea a aplicării acestui principiu. Raportat la legea anterioară, numeroase litigii și intervenții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru unificarea practicii judiciare au fost determinate de modul în care legiuitorul aplica principiul contributivității prin art. 165 din Legea nr. 263/2010 în referire la stabilirea bazei de calcul a punctajului lunar, în sensul că se aveau în vedere doar salariile brute sau nete și sporurile cu caracter permanent iar la pct. VI din Anexa 15 la HG nr.257/2011, ca și la punctul VI din Anexa 1 la OUG nr.4/2005 se făcea o mențiune potrivit cu care nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual, întrucât nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001 anumite venituri indicate în mod expres precum și alte sporuri care nu au avut caracter permanent.

Soluția adoptată de legiuitor, în marja sa de apreciere cu privire la modul de reglementare a drepturilor de asigurări sociale, nu era una neapărat greșită. Adoptarea ei avea în vedere că, în realitate, existau cazuri în care salariații încasau în unele luni venituri mai mici decât cel înscris în carnetul de muncă iar în altele un venit mai mare, sau în anumite perioade este de notorietate că mari societăți cu capital de stat acumulau importante debite la bugetul asigurărilor sociale ori dovada plății contribuției de asigurări sociale nu mai era posibilă.

De altfel, nu în puține situații, solicitând obligarea caselor de pensii să valorifice în calculul punctajului veniturile brute realizate și pentru care s-a plătit contribuția de asigurări sociale, reclamantii au „obținut” o reducere a pensiei pentru că veniturile lor reale fuseseră mai mici decât cele luate în calcul de casa de pensii potrivit datelor din carnetul de muncă (de ex.: *C.Ap. Constanța, S.I. civ., dec. civ. nr. 1376/AS din 28 septembrie 2021*).

Aceasta a determinat chiar pe unii asigurați să solicite instanțelor valorificarea parțială a unor adeverințe, respectiv doar a datelor privind salariul brut din lunile în care au beneficiat de venituri suplimentare, cu ignorarea lunilor în care venitul a fost mai mic decât cel înscris în carnetul de muncă, solicitare care, însă, nu a fost acceptată în practica judiciară (de ex. *C.Ap. Constanța, S.I. civ., dec. civ. nr. 253/AS din 28 martie 2023, nr. 192/AS din 14 Martie 2023, nr.1112/AS din 15 noiembrie 2022*).

Așadar, la momentul respectiv, preluând soluția din Legea nr. 19/2000, legiuitorul a considerat o soluție echitabilă valorificarea veniturilor brute sau nete așa cum erau înscrise în carnetul de muncă și a sporurilor cu caracter permanent. Soluția a fost infirmată de Curtea Constituțională și apoi de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele de unificare a practicii judiciare.

Astfel, încă prin **Decizia nr. 736/2006** referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor mențiunii

de la pct. VI din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, Curtea Constituțională a stabilit următoarele:

*„Noua legislație privind sistemul public de pensii recunoaște ca stagiu de cotizare vechimea în muncă considerată utilă de legislația anterioară pentru determinarea dreptului la pensie. În mențiunea criticată pentru neconstituționalitate se precizează în mod expres că nu se iau în calcul la stabilirea punctajului mediu anual acele venituri care, potrivit legislației anterioare, nu au făcut parte din baza de calcul a pensiilor. Aceste dispoziții nu modifică, cu efect retroactiv, legislația anterioară. Verificarea împrejurărilor dacă, potrivit legislației anterioare, s-au încasat sau nu contribuții la asigurările sociale de stat pentru veniturile excluse de la stabilirea punctajului anual și **dacă aceste venituri au făcut sau nu parte din baza de calcul a pensiilor constituie probleme de fapt și de aplicare a legii în cazuri concrete individuale, a căror soluționare intră în competența exclusivă a instanței judecătorești.**”*

Au urmat ulterior Decizia nr.19 din 17 octombrie 2011 și Decizia nr.19/2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în recurs în interesul legii și Decizia nr. 84/2017 și Decizia nr. 57/09.12.2019 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care au confirmat soluția valorificării în calculul punctajului lunar a tuturor veniturilor pentru care s-a achitat contribuția de asigurări sociale.

Noua soluție adoptată de legiuitor pentru aplicare principiului contributivității, exprimată prin prevederile art.139 din Legea nr. 360/2023, este de a fi avut în vedere în calculul punctajelor lunare venitul total lunar realizat, brut sau net, după caz, asupra căruia s-a datorat, potrivit legii, contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Soluția nu este întocmai în sensul valorificării tuturor veniturilor pentru care s-a plătit contribuția de asigurări sociale,

cristalizată în practica judiciară anterior, fiind avute în vedere veniturile pentru care s-a datorat contribuția (*a se vedea comentariul de la art.139*) ceea ce ar avea ca efect excluderea veniturilor pentru care această contribuție, deși plătită, nu era datorată (de ex. pentru compensațiile prevăzute de Decretul nr.46/1982 nu erau datorate contribuții de asigurări sociale, nefiind luate în calcul la stabilirea drepturilor și obligațiilor stabilite în funcție de nivelul retribuției – art.6; cu toate acestea, dacă s-a plătit, chiar eronat, contribuția de asigurări sociale și pentru acest venit, atestată de angajator, el a fost avut în vedere la calcularea punctajului lunar; în acest sens de ex.: Curtea de Apel Oradea, Secția I civ., decizia civ. nr. 800 din 13.09.2024, cod RJ 62897e63e și nr. 903 din 23.09.2024, cod RJ 2325ee692).

§2. Referitor la litera j):

Acest principiu, nou introdus în textul legii, nu este totuși unul nou. Deși într-o altă formă, cu alte condiții și beneficii, el se regăsea și în Legea nr. 263/2010, respectiv în articolul 99 alin. (1) potrivit cu care, pentru asigurații care au realizat stagiul minim de cotizare și care contribuie la sistemul public de pensii după împlinirea vârstei standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5, punctajul lunar realizat în perioada respectivă se majorează cu 0,5%.

Noua formulare a principiului nu mai are în vedere vârsta standard ci durata stagiului, fiind o opțiune a legiuitorului.

Este de remarcat, totuși, că un principiu ar trebui formulat cu un grad mai mare de generalitate iar condițiile și beneficiile se puteau regăsi doar în art. 85 din lege.

Acest principiu stimulează asigurații să contribuie o perioadă cât mai lungă la bugetul asigurărilor sociale de stat, recompensând acest comportament prin suplimentarea numărului total de puncte care se iau în calcul la stabilirea pensiei cu un „număr suplimentar de puncte” – noțiune definită de art. 3 lit. j.

Un supliment de puncte se cuvine exclusiv celor care contribuie în sistemul public de pensii, iar nu și celor care contribuie în sisteme pensii neintegrate.

Numărul de puncte de stabilitate este prevăzut de art. 85 alin. 3 și se acordă pentru fiecare dintre anii contributivi lucrați peste 25 de ani contributivi (nu și pentru cei de dinainte) în care asiguratul contribuie la bugetul asigurărilor sociale de stat, pe trei paliere de stagiul contributiv (peste 25 de ani; peste 30 de ani; peste 35 ani). Stagiul de cotizare contributiv este perioada de timp pentru care s-au *datorat contribuții* de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu contract de asigurare socială au *datorat și plătit contribuții* de asigurări sociale la sistemul public de pensii.

Diferența dintre „perioada de timp pentru care s-au *datorat*” contribuții și „perioada de timp pentru care s-au *datorat și plătit*” contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii pare a marca o altă schimbare majoră de filozofie a legiuitorului (a se vedea comentariul art.3 lit. r) și art.13 lit. a).

După cum stipulează art. 85 alin.6, numărul suplimentar de puncte de stabilitate nu este recunoscut celor care cumulează pensia (din sistemul public sau de serviciu) cu venituri asigurate conform legii, adică în accepțiunea art. 137 alin. 1 lit. a) și b) din Legea nr. 227/2015 vizând categoriile de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale, venituri din salarii sau asimilate salariilor și venituri din activități independente.

A se vedea și comentariul art. 85

Articolul 3

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) asigurat - persoana fizică pentru care angajatorul sau entitatea asimilată angajatorului este obligat/ă să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale, persoana fizică ce realizează venituri din salarii și asimilate salariilor care datorează contribuția de asigurări sociale și care are obligația de a

depune declarația nominală de asigurare, persoana fizică ce realizează venituri din activități independente sau drepturi de proprietate intelectuală și care, pe baza declarației individuale de asigurare, datorează contribuția de asigurări sociale, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Codul fiscal, precum și persoana fizică ce achită contribuția de asigurări sociale pe baza contractului de asigurare socială, potrivit prezentei legi;

- b) contract de asigurare socială - contractul încheiat, voluntar, între persoane fizice și casele teritoriale de pensii în scopul asigurării în sistemul public de pensii în vederea obținerii pensiei pentru limită de vârstă, fie pentru completarea stagiului de cotizare, fie în vederea completării venitului asigurat utilizat la calculul acestei categorii de pensie;
- c) contribuabil - persoana fizică sau juridică ce plătește contribuții de asigurări sociale sistemului public de pensii, conform prezentei legi;
- d) declarație individuală de asigurare - declarația fiscală pe baza căreia se realizează declararea veniturilor care reprezintă baza de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente sau din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care există obligația depunerii acesteia potrivit Codului fiscal și care constituie documentul pe baza căruia se stabilesc, în sistemul public de pensii, stagiul de cotizare, punctajul lunar și cel anual, precum și numărul total de puncte realizat;
- e) declarație nominală de asigurare - declarația fiscală pe baza căreia se realizează declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, precum și în cazul persoanelor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau venituri din activități independente, altele decât cele prevăzute la lit. d), care constituie documentul pe baza căruia se stabilesc, în

- sistemul public de pensii, stagiul de cotizare, punctajul lunar și cel anual, precum și numărul total de puncte realizat;
- f) locuri de muncă în condiții deosebite - locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe toată durata timpului normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților;
 - g) locuri de muncă în condiții speciale - locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe grave asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților;
 - h) număr total de puncte realizat - suma punctajelor anuale aferente perioadelor de stagiu de cotizare realizat, perioadelor asimilate, perioadelor necontributive, stagiului potențial și a numărului de puncte de stabilitate;
 - i) perioade asimilate - perioadele pentru care nu s-au datorat sau nu s-au plătit contribuții de asigurări sociale considerate prin prezenta lege echivalente stagiului de cotizare în sistemul public de pensii și care se valorifică la stabilirea prestațiilor de asigurări sociale în condițiile prezentei legi, dacă persoana a fost asigurată în sistemul public;
 - j) pensionar - persoana care beneficiază de una din categoriile de pensii prevăzute de prezenta lege;
 - k) perioade necontributive - perioadele recunoscute ca vechime în muncă sau, după caz, ca stagiu de cotizare în baza unor acte normative specifice care vizează anumite categorii de persoane, pentru care nu există obligația plății contribuțiilor de asigurări sociale, dacă persoana a fost asigurată în sistemul public;

- l) puncte de stabilitate - puncte suplimentare acordate persoanelor care au realizat stagiul de cotizare contributiv pentru o perioadă mai mare de 25 de ani;
- m) punctaj lunar - numărul de puncte realizat de asigurat într-o lună, calculat prin raportarea câștigului brut lunar sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul al contribuției de asigurări sociale, la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat;
- n) punctaj anual - numărul de puncte realizat de asigurat pe parcursul unui an calendaristic, obținut prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare;
- o) riscuri asigurate - evenimentele care, la producerea efectelor lor, obligă sistemul public de pensii să acorde asiguraților pensii și alte prestații de asigurări sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;
- p) sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate sistemului public de pensii - sistemele de pensii ale căror organizare și funcționare sunt reglementate de alte acte normative;
- q) stagiul de cotizare - perioada de timp constituită din stagiul de cotizare contributiv, precum și perioadele asimilate și perioadele necontributive recunoscute ca stagii de cotizare, conform legii;
- r) stagiul de cotizare contributiv - perioada de timp pentru care s-au datorat contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii, precum și cea pentru care asigurații cu contract de asigurare socială au datorat și plătit contribuții de asigurări sociale la sistemul public de pensii;
- s) stagiul complet de cotizare contributiv - perioada de timp prevăzută de prezenta lege în care asigurații au realizat stagiul de cotizare contributiv pentru a beneficia de reducerea vârstei standard de pensionare în vederea obținerii pensiei pentru limită de vârstă sau, după caz, a pensiei anticipate;
- ș) stagiul minim de cotizare contributiv - perioada minimă de timp prevăzută de prezenta lege în care asigurații au realizat

- stagiul de cotizare contributiv pentru a beneficia de pensie pentru limită de vârstă;
- t) stagiul potențial - perioada de timp prevăzută de prezenta lege, considerată stagiul de cotizare și luată în considerare la calculul pensiei de invaliditate, ca o creditare pentru stagiul de cotizare nerealizat din cauza afecțiunilor invalidante;
 - ț) vârstă standard de pensionare - vârsta stabilită de prezenta lege, pentru bărbați și femei, în raport cu anul și luna nașterii, prevăzută în anexa nr. 5, de la care aceștia pot obține pensie pentru limită de vârstă, în condițiile legii, precum și vârsta din care operează reducerile prevăzute de lege;
 - u) prestații de asigurări sociale - veniturile de înlocuire acordate, la intervenirea riscurilor asigurate, sub formă de pensii, tratament balnear și ajutor de deces, pentru pierderea totală ori parțială a veniturilor asigurate.

Comentariu

§1. Referitor la art.3 lit.c), din păcate, deși ar fi fost suficient textul legal corelat cu art.139 din noua lege, se insistă în adăugarea la Normele de aplicare a unei Anexe – nr.14, care conține o enumerare cu pretenții exhaustive a tuturor sporurilor, indemnizațiilor și majorărilor de retribuții care au făcut parte din baza de calcul a pensiilor și care s-ar utiliza la determinarea punctajelor lunare, așa cum se făcea și în Anexa nr.15 la Normele de aplicare ale Legii nr.263/2010 (aprobată prin HG nr. 257 din 20 martie 2011), preluând conținutul acesteia cu excepția secțiunii privind veniturile excluse din calcul care sunt indicate ca venituri incluse în calcul cu condiția dovedirii prin adeverință.

O astfel de enumerare este supusă întotdeauna riscului de a nu fi completă.

Totodată, ea este și necorelată cu noile prevederi legale în sensul că face referire la veniturile care au făcut parte din baza de calcul a pensiei, iar nu la cele care au făcut parte din baza de calcul a contribuției, adică asupra cărora s-a datorat contribuția

de asigurări sociale, așa cum se exprimă art. 139. Corelarea terminologică ar fi dat un plus de rigoare normei și ar fi evitat orice viitoare neclarități în interpretare, chiar dacă nu există în mod necesar motive ca ele să existe; acest tip de necorelări terminologice face necesar un efort suplimentar de interpretare prin cercetarea legislației care stabilea baza de calcul a pensiei ceea ce poate genera erori.

În plus, textul contravine art.139 din lege întrucât la pct. IV, care se referă la alte sporuri, text care ar putea elimina riscul omisiunii unor venituri din enumerare, se indică drept condiție de valorificare aceea ca pentru aceste venituri să se fi datorat și **virat contribuția de asigurări sociale**, text preluat de la pct. IV din Anexa 15 la Normele de aplicare ale Legii nr. 263/2010, care avea o altă filozofie în această privință.

La pct. V ultima categorie indicată, ca și în Normele de aplicare ale Legii nr. 263/2010, se indică și alte sporuri cu caracter permanent prevăzute de legislația specifică fiecărui domeniu de activitate sau prevăzute în contractele colective și individuale de muncă, ceea ce poate constitui o soluție pentru includerea în calculul punctajului a oricăror venituri suplimentare cu caracter permanent.

În această privință, este important că atribuirea caracterului permanent nu presupune ca acest venit să fie unul avut în tot cursul activității profesionale ci doar ca acesta să nu fie sporadic, obținut în mod cu totul excepțional, sporadic, întâmplător; dacă nu acesta este cazul, el trebuie considerat a avea caracter permanent.

De asemenea, acest venit nu trebuie să aibă o anumită periodicitate, să fie obținut cu o anumită frecvență, mare. El poate fi un venit periodic cu caracter permanent și atunci când are o periodicitate cu frecvență mică, cum ar fi dacă este acordat trimestrial, semestrial sau chiar anual.

Rămâne în discuție situația veniturilor care nu au caracter permanent și pentru care, totuși, se datora contribuția de asigurări sociale.